

i finansielle Svørgsmaal og ved deres Afgørelse, behandler man dog et Forslag, som er kommet frem ved privat Initiativ her i Tinget, jeg kunde fristes til at sige, saa letfindigt, at man ikke her vil træffe en Afgørelse, som begrænser de finansielle Virkninger af dette Forslag. Jeg tror nok, at man har Grund til at spørge, hvorfor det skal saa være, at man skal stynde sig med at komme op med Forslaget i det høje Landsting. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds (C. Thomsen) sagde, at han for sit Vedkommende ikke vilde stille Vædringsforslag, og han antog, at ærede Medlemmer vilde forstaa, at deri ikke laa noget som helst Standpunkt med Hensyn til Lovforslagets Enteltheder, naar han stemte for det; men fordi det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds kan gøre det, kan dog fornuftigvis Venstre eller de, der kalde sig Venstre her i Salen, ikke gøre det. Det var det, jeg vilde sige i al Almindelighed, og saa vil jeg for øvrigt sige med Hensyn til at føre det op i det andet Ting — med specielt Hensyn til det Forslag, jeg har taget Ordet for at imøbegaa — at man dog ikke kan troste sig til, at det andet Ting i Løbet af en Maaned — som det jo skulde være Meningen — skulde kunne undersøge disse Vædringsforslag. Jeg har personlig i alt Fald kun liden Grund til at tro, at det vil kunne ske. Det høje Ting her oven over har jo et Jærnbane-forslag til Behandling, som i høj Grad interesserer min Egn, det er angaaende Flytningen af Viborg Jærnbane-station, som det endnu ikke har formaaet at bringe til Ende i den Del af Samlingen, der er hengaaet, og at det saa skulde kunne rede sig igennem disse mange forskellige Jærnbane-forslag, som det ikke har set for, det har jeg ingen Tro til. Men at dette Ting vil sende disse Forslag op i det andet Ting, uprøvet og ukendt baade i den ene og den anden Henseende baade teknisk og finansielt, det er dog — lad mig sige — ejendommeligt.

N. Clausen: Det er ikke med stor Lyst, jeg i Dag blander mig ind i disse Jærnbane-forhandlinger. Jeg har ingen Vædringsforslag at forsvare, og jeg agter heller ikke at forsvare nogle af de Vædrings-

forslag om ny Baner, som ere stillede. Naar jeg tager Ordet, er det, fordi jeg tror, at vore Jærnbane-forhandlinger ere komne ind i et noget forkeret Spor paa den Maade, som de foregaa her. Vi have et Lovforslag liggende for os med en Mængde Baner til 2den Behandling, og vi have lige saa mange ved Siden af, som ere stillede som Vædringsforslag til dette Lovforslag, ny Baner, som altsaa baade ere til 1ste og 2den Behandling. Hvad selve de paa Lovforslaget opførte Baner angaa, da er der fra mit Standpunkt ikke noget væsentligt at sige om dem; de ere jo behandlede i forskellige Udvalg, og man har været enig om at stille dem sammen paa et Lovforslag og saaledes lade dem gaa her fra Tinget og ind til det andet Ting. Men Sagen stiller sig for mig ikke saa lidt anderledes, naar der saa ved Siden af ligger saa mange Vædringsforslag om ny Baner, som skulle optages, og som vi i en Haandevending skulle tage vor Stilling til og give vor Afstemning over og maaste ogsaa lade passere. Men saaledes behandlede vi ikke tidligere saadanne vigtige Sager som Jærnbane-forslag; man lod dem gaa til Udvalg og undersøgte ikke alene Banens Retning, og hvilke Interesser der maatte komme i Betragtning, men ogsaa hvilke Opgaver man tænkte sig, at de vedkommende Baner skulde løse, og hvilke Interesser, der vilde komme i Betragtning derved, som vilde blive fremmede, og hvilke Interesser der mulig vilde lide derved. Disse forskellige Ting toge vi altid under grundig Overvejelse, og vi formede dem i Betænkningen; Ordføreren for Flektallet forklarede dem tydelig, medens Mindretallets Ordfører kom med Mindretallets Betragtninger. Vi andre fik derved Stof til at danne os en virkelig Mening om den Stilling, vi skulde indtage til de forskellige Forslag; men saaledes ligger Sagen jo slet ikke for her. Her nødes vi til, naar vi nu skulle til at stemme, at tage Stilling til noget, som vi slet ikke kende til, idet ingen af de Forslag, som her foreligger, ere ledsagede af nogen Betænkning eller Motivering ud over, hvad Ordføreren eller Forslagsstillerne have fremdraget; men der foreligger jo ikke noget særligt for os, hvorigennem vi virkelig kunne komme til en sund og virkelig Overvejelse af, hvilke Interesser der knytte sig til disse Banelinier, og hvilke Interesser,